

Соломаха Д. А., студентка,
Юридичний факультет,
Університет митної справи та фінансів, м. Дніпро
Науковий керівник: Кувакін С. В., к.ю.н., доцент

НЕОБХІДНІСТЬ СИСТЕМАТИЗАЦІЇ АДМІНІСТРАТИВНОГО ПРАВА ЯК КРОК НАЗУСТРІЧ ПОЗИТИВНИМ АСПЕКТАМ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ В ТРАНСПОРТНІЙ СФЕРІ

Як і інші галузі права України, адміністративне право визначається сукупністю правових норм, що становлять цілісну систему з індивідуальним функціональним призначенням.

Цілеспрямоване ефективне застосування таких норм можливе при наявності належної систематизації адміністративного права в Україні, адже саме систематизація окремих галузей права є основою збалансованої системи законодавства в цілому [2]. Її необхідність зумовлена низкою накопичених причин на сьогодні, а саме:

— невідповідність нормативних актів, що діють з часів Радянського Союзу – новоприйнятим за період існування незалежної України;

— наявність значної кількості нормативно-правових актів, що суперечать один одному, тобто характеризуються відсутністю узгодженості;

— відставання законодавства від сучасних умов та потреб суспільства (тобто наявність великої кількості діючих нормативно-правових актів не є показником їх якості);

— прагнення України як міжнародного партнера бути на одному рівні з іншими провідними державами світу відповідно до міжнародних принципів;

— прагнення держави до відповідності міжнародним принципам в національному законодавстві.

Зараз систематизація є кроком назустріч позитивним аспектам глобалізації, яка в свою чергу характеризується всесвітньою економічною, політичною та культурною уніфікацією та інтеграцією з метою посилення співпраці між країнами для запобігання виникнення конфліктів міжнародного рівня.

Питання систематизації адміністративного права досліджували чимало вчених, зокрема: В. Б. Авер'янов, О. Ф. Андрійко, Ю. П. Битяк, О. В. Константій, С. В. Петков та ін.

Досліджуючи актуальність даного питання, ми віднайшли ряд проблем, що нині існують в адміністративному праві та спонукають до вирішення питання систематизації адміністративного права.

Систематизації нормативних актів не приділяється належної уваги, незважаючи на те, що адміністративне право на сучасному етапі не завжди встигає за розвитком суспільства. В результаті з'являються акти, що фактично не діють.

Звісно, законодавець постійно робив і робить спроби систематизації норм адміністративного права, але на сьогодні КУпАП залишається законним «прикриттям», за допомогою якого чиновники лякають підприємців, осіб, умовно звільнених від покарання тощо. До речі, у багатьох статтях кодексу при цьому постійно як суб'єкт, який накладає стягнення, і як об'єкт, на який накладається стягнення, виступають «посадова особа», «посадова особа органу», також підрозділи, начальники, заступники начальників тощо, а тому спроби систематизації більшою мірою зводяться до появи статей на кшталт «Невиконання законних вимог посадових осіб органів доходів і зборів», цим самим посилюючи залякування підприємців та громадян і не створюючи необхідних умов для задоволення елементарних потреб [3; 5].

Зрозуміло, що здійснити кодифікацію норм адміністративного законодавства, як один з варіантів систематизації, одночасно і в одному акті об'єктивно неможливо, доцільно здійснити поетапну кодифікацію за окремими сферами та інститутами адміністративно-правового регулювання[1; 4]:

1. Перш за все вбачається необхідність проведення трансферу норм до Кодексу України про адміністративні правопорушення (далі – КУпАП) із базових кодексів: Кодексу про землю, Кодексу про надра тощо.

2. Ті частини, глави КУпАП, які стосуються дій органів державної влади можна відобразити або як в окремому кодексі або в розділі Кодексу про адміністративні процедури, необхідність створення якого зокрема спричинена потребою в точному визначенні процесуальних дій в адміністративному праві.

3. Деякі частини статей КУпАП разом з іншими законами та підзаконними актами в поєднанні можуть стати повноцінними кодексами (наприклад, Медичний кодекс України, Дорожньо-транспортний кодекс, Кодекс громадського порядку тощо).

4. Створення безпосередньо Адміністративного кодексу України як кодексу матеріального права (наприклад, в новоствореному кодексі можна було б визначити адміністративну відповідальність за вчинення протиправних дій державними службовцями та іншими

посадовими особами, які здійснюють управлінську діяльність; особливості провадженя у справах про адміністративні правопорушення, серед яких має бути те, що контроль за діяльністю державних службовців здійснюється керівниками відповідних органів і служб, служб внутрішньої безпеки, прокуратурою та громадськістю) [6].

Також як варіант можна розглядати створення нового КУпАП, адже постійне оновлення нині існуючого не є ефективним, адже він і до сьогодні по своїй суті є відображенням «радянського закону» [5].

При вдосконаленні адміністративного права України слід враховувати також досвід країн пострадянського простору, в яких відбулися позитивні зміни в галузі адміністративного права. Наприклад, останнім часом у країнах Західної Європи (Німеччина, Франція, Італія, Великобританія і т.д.) проводяться серйозні зміни в системі законодавства в галузі боротьби з посадовими правопорушеннями (наприклад, для ФРН, у законодавстві якої наявні підвищені вимоги та обмеження щодо держслужбовців, характерні низькі показники правопорушень щодо некомпетентності та невиконання своїх службових обов'язків останніх) [5].

Тому, процес становлення та розвитку нашої країни нерозривно пов'язаний із вдосконаленням законодавства. Сучасний етап розвитку законодавства, зокрема адміністративного права, враховуючи всі вищенаведені причини, потребує поетапно продуманої систематизації, що дозволить Україні піднятися до рівня передових країн сучасності.

Література

1. Авер'янов В. Б. Реформування українського адміністративного права: необхідність оновлення науково-теоретичних засад / В. Б. Авер'янов // Актуальні проблем и сучасної науки в дослідженнях молодих вчених. – Сімферополь, 2005. – Спеціальний випуск: у 2 ч. – Ч. 1. – С. 24–30.

2. Головне управління юстиції в Дніпропетровській області. Роль систематизації для сучасного законодавства [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://nadoest.com/role-sistematizaciyi-dlya-suchasnogo-zakonodavstva>

3. Кодекс України про адміністративні правопорушення [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/80731-10>

4. Петков С. В. Кодифікація законодавства про відповідальність – основа адміністративно-правового регулювання діяльності публічної влади в Україні / С. В. Петков // Держава та регіони. Серія: Право. – 2009. – № 1. – С. 84–89.

5. Петков С. В. Основи реформування Кодексу України про адміністративні правопорушення / С. В. Петков [Електронний ресурс]. –

Режим доступу: http://adminpravo.blogspot.ru/2013/10/blog-post_7547.html

6. Петков С. В. Створення Адміністративного кодексу України – основа для подолання корупції / С. В. Петков [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://adminpravo.blogspot.ru/2013_10_01_archive.html

УДК 347.822.4 (043.2)

Спірін В. Г., студент,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Беззубов Д. О., д.ю.н., доцент

АВІАСТРАХУВАННЯ: ОСНОВНІ ТЕНДЕНЦІЇ ТА ПЕРСПЕКТИВИ СТРАХУВАННЯ АВІАЦІЙНИХ РИЗИКІВ В УКРАЇНІ

Страховання як система захисту майнових інтересів громадян та юридичних осіб є необхідним елементом соціально-економічної системи суспільства. Застосування інституту страхування в процесі здійснення господарської діяльності надає гарантії відновлення порушених майнових інтересів у випадку настання непередбачуваних випадкових подій. Спираючись на думки фахівців в даній сфері, в світі не створено більш раціонального та надійного соціально-економічного механізму захисту майнових інтересів суб'єктів господарювання та фізичних осіб ніж страхування [2, 4]. Вказане яскраво унаочнюється при здійсненні професійної господарської діяльності у сфері цивільної авіації.

Як відзначають експерти, незначні обсяги авіаперевезень та труднощі з упровадженням нової техніки гальмують розвиток внутрішнього ринку авіаційного страхування в Україні. Зважаючи на тенденції розвитку цивільної авіації відповідно до офіційних даних Міністерства інфраструктури, страховий ринок у сфері авіації має дуже обмежені можливості в силу недостатньої ємкості всього ринку. На заході перестраховальні ємності в кілька разів більше ніж українські, крім того, західні перестраховальники мають перевірену репутацію й високу фінансову стійкість. Виходячи з вищенаведеного можна стверджувати що ситуація в найближчі роки принципово мінятися не буде. Є всі передумови вважати, що частка західного перестраховання зростає [1, с. 3]. За дослідженнями О. С. Світличної, за останні роки в діяльності авіаційної галузі в Україні сталося незначне зменшення пасажирообігу та вантажообігу. У 2008 році на тлі фінансової кризи почали знижуватися темпи зростання пасажиропотоку та доходи авіакомпаній, а рекордне